

sumitur pro multo majore, ut ab Aristotele in mechanicis de rhombi diametris.

3 *Ratio est duarum magnitudinum homogenearum secundum quantitatem inter se quadam habitudo.* Hæc definitio (si habeat pro magnitudinū, rerum) tota logica sit. Homogena autē in cōparatione geometrica solū requiritur: in numeris homogena nulla requiritur. Omnes. n. omnino sunt inter se cōparabiles, & cōparationis ratio in his quælibet explicabilis etiā numero. In geometricis autē reb. videtur ratio homogeniā postulare: ut lineæ inter se, nō cū superficie, & superficies inter se, nō cū corpore, corpora deniq; inter se cōparentur. Nec tamē in omnib. homogeneis ratio ipsa explicabilis est. Est. n. aliquādo ἀλογος καὶ ἄρρητος, furda & inexplicabilis: ut inter latus & diagoniū quadrati, inter axē & latus icosaedri & dodecahedri, imō verō ratio ista, quam sibi definiendam proponit Euclides æqualitatis & inæqualitatis, communis est omnium rerum: lineaque superficiē corporique cōparari potest, sic 14 lib. elementorum comparantur corpora, superficies, lineæ inter se, & sic lunula Hippocratis quadratur, & anguli obliquilinei rectilineis æquantur, ut antea demonstratum est: Tumque in utroque spectatur una dimensio: neque quicquam novi affert ista Euclidis definitio, quod non antea vel grammatica docuerit, quæ res jubet comparari tantūm homogeneas. Virtus est auro nobilior, utrumque igitur nobile. Scævola jurisperitorum eloquentissimus, Scævola igitur jurisperitus: neque verō quod animadverterim aut meminerim definitio hæc postea ad ullum usum appellatur. Campanus hic docet ab Euclide rationem recte esse definitam, quia Aristoteles ait proprium esse quantitatis æquale, vel inæquale dici. At non videtur Campanus satis animadvertere quantitatem hanc logicam esse omnium entium, etiam non entium communem differentiam, ut Aristoteles nominatim in metaphysicis docet, ut docet etiam in topicis locum esse communem omnium rerum a partibus, majoribus, minoribus. Itaque ratio pro generali cōparatione quantitatis æqualis vel inæqualis non justius hic definitur, quam definiretur species vel syllogismus.

4 *Proportio verō est rationum similitudo.* ἀναλογία deinceps seu proportio consimili logica definitur, & quidem elencho absurdior, præsertim ab Aristotele commonstrato. Aristoteles enim 5 cap. 1. post. ait ἀναλογίαν πρὸς ὁμοιότητάς, non esse numerorum, neque magnitudinum, & sophisticam talem esse doctrinam numeris aut magnitudinibus accommodatam: unde & ἀναλογίαν ἀπάτην (que communior est) cum proportioni & disjunctæ & continuæ conveniat, magis etiam logicam esse intelligimus. Aristoteles tamen 3 cap. 5 lib. ad Nicomachum videtur attribuire numeris analogiæ doctrinam, cum ait: τὸ γὰρ ἀλόγον οὐ μόνον ἐστὶ μοναδικοῦ ἀριθμοῦ ἴδιον, ἀλλὰ ὅλως ἀριθμοῦ. Analogia non solūm est absoluti numeri propria, sed omnino numeri, tanquam diceret analogiam esse numeri quidem propriam, sed ita ut numeratis rebus conveniat. Verūm cum idem ait, ut tutor est, ad calceum, sic architectus ad domum, non dicit rationem duplam sesquialteram, aut quampiam aliam numeratarum rerum, sed generaliter & logicē loquitur. Quare Aristoteles ille logicus accuratior est hoc ethico, qui tamen non pater Aristoteles, sed filius quibusdā videtur. Sed proportio definitur ab Euclide ὁμοιότης similitudo rationum, magis